

Comenta

Me gusta 0

g+1 0

SEGLE XX

La Mancomunitat. Objectiu: construir un país modern

Un ens simbòlic però sense poder

La construcció d'un país modern

Analitzem l'obra social, cultural i d'infraestructures de la Mancomunitat en el seu centenari

Antoni Sella (text), Enric Pujol (assessorament)

Aquest 2014 es compleix el centenari de la Mancomunitat de Catalunya, la primera institució de govern pròpiament catalana després del 1714. Va ser un camí ple de dificultats econòmiques i traves competencials, però la unió de les diputacions provincials va reforçar una identitat mancada fins llavors d'una institució que la representés.

El 6 d'abril del 1914 és el dia més important de la seva dilatada vida política. A l'antic Palau de la Generalitat, Enric Prat de la Riba, un dels prohoms de la conservadora Lliga Regionalista, es converteix en el primer president de la Mancomunitat de Catalunya: la primera baula per recuperar competències de govern i a la vegada les institucions, la llengua i els símbols propis.

Crear una institució com aquesta, que agrupés les quatre diputacions provincials catalanes, havia estat la seva obsessió des que el 1907 l'havien nomenat president de la Diputació de Barcelona. Des d'aleshores, havien transcorregut set anys políticament molts intensos, treballant aliances i establint pactes estranys per aconseguir el consens de tots els partits catalans, des dels republicans fins als monàrquics conservadors. La pràctica unanimitat política resultava imprescindible per navegar per les enrarides aigües de la política madrilenya, sempre recelosa de Catalunya i immersa en l'inici de la crisi del règim de la restauració borbònica, amb la seva eterna pugna de poder entre conservadors i liberals.

Enric Prat de la Riba pintat per Ramon Casas

En aquest reportatge

- La construcció d'un país modern
- **Un ens simbòlic però sense poder**
- **Reordenar les peces del taulell**
- Modernització i cooperativisme
- **La Mancomunitat en el punt de mira**